

ΤΑ ΕΓΚΩΜΙΑ

* Τὰ ἐγκώμια συνήθως δὲν ψάλλονται ὅλα, ἀλλὰ χάριν συντομίας παραλείπονται πολλὰ ἐξ αὐτῶν. Ἐνταῦθα παρατίθενται μὲν ὅλα, τονίζονται δὲ 30 δι' ἐκάστην στάσιν, τὰ ἐκλεκτότερα, τὰ ὅποια καὶ ψάλλονται συνήθως. Διὰ τὴν ἐπιλογὴν αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν προγενέστερα ἐργασίαι τῶν Ἐμμ. Φαρλέκα καὶ Ἄπ. Βαλληδρᾶ.

Στάσις Α΄.

Ἦχος π̣ά Πα ϕ

Η ^{Πα} ζω η εν τα φω ^{κα} τε ^{τε} θης Χρι ^{στε} ^{u q̄}

^{Πα κε} και Α γγε λων στρα ^{τι} αιαι ε ξε ^{πλητ} τον το ^{συγ} ^{u q̄}

^{Πα δι} κα τα βα σινδο ^{ξα} ζσ ^{σαιτην} σην ^Δ ^δ

Η ^{Πα} ζω η πως θνη σκεις ^{πως} και τα φω ^{οι} κεις ^{u q̄}

^{Πα κε} του θα να τσ το βα ^{σι} ι λει ^{ον} λυ ^{εις} δε ^{και} ^{u q̄}

^{Πα δι} του Α ^{δσ} τς νε ^{κρσ} ε ^{ξα} νι ^{στας} ^Δ ^δ

Μ ^{Πα} ε γα λυ νο μεν σε ^Ι η σου Βα ^{σι} λευ ^{u q̄}

^{Πα κε} και τι μω μεν την τα ^{φηνην} και τα Πα ^{θη} σσ ^{δι} ^{u q̄}

^{Πα δι} ων ε σω σασ η ^{μας} εκ της φθο ^{ρας} ^Δ ^δ

Μ ^{Πα} ε τρα γης ο στη σασ ^{εν} σμι κρω ^{κα} τοι ^{κεις} ^{u q̄}

^{Πα κε} Ι η σσ Παμ βα ^{σι} λευ τα φω ^{ση} με ρον ^{εκ} ^{u q̄}

^{Πα δι} μνη μα των τς θα ^{νον} τας α ^{νι} στων ^Δ ^δ

Ἰησοῦ Χριστέ μου, Βασιλεῦ τοῦ παντός, τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ Ἄδῃ ἐλήλυθας; ἢ τὸ γένος ἀπολυῖσαι τῶν βροτῶν;

Ο ^{Πα} Δε σπο της παντων ^{κα}θο ^{ρα}ται νε κρος ^{Πα} ^{κε} και εν μνημα τι και νω ^{κα}τα ^{τι}θε ^{ται} ο ^{Πα} ^{δι} ^{κε} νω ^{σαστα}μνη ^{μει} α ^{των}νε ^{κρων}

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ θανάτῳ σου τὸν θάνατον ὤλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν.

Μ ^{Πα} ε τα των κα κργων ^{ως}κα ^{κρ}γος ^{Χρι}στε ^{Πα} ^{κε} ε ^{λο}γι ^{σθη}ς ^{δι} και ^{ων}η ^{μα}ς ^α ^{παν}τας ^{κα} ^{Πα} ^{δι} ^{κρ}γ ^{ια}ς ^τα ^ρχ ^{αι} ⁸ ^{πτε}ρ ^{νι} ^{στ}α

Ο ^{Πα} ω ραι ος ^{κα}λ ^{λει} ^{πα}ρα ^{παν}τας ^{βρο}τ^{ης} ^{Πα} ^{κε} ως ^ανει ^{δε}ος ^{νε}κρος ^{κα}τα ^{φαι}νε ^{ται} ο ^{Πα} ^{δι} ^{την} ^{φυ}σιν ^ωρα ^ι ^{σας} ^τπαν ^{τος}

Ἄδης πῶς ὑποίσει, Σῶτερ παρουσίαν τὴν σὴν, καὶ μὴ θᾶπτον συνθλασθεῖη σκοτούμενος, ἀστραπῆς φωτός σου αἴγλη ἐκτυφλωθεῖς;

Ἰησοῦ γλυκύ μοι, καὶ σωτήριον φῶς, τάφῳ πῶς ἐν σκοτεινῷ, κατακέκρυσαι; ὦ ἀφάτου καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς!

Ἄπορεῖ καὶ φύσις, νοερά καὶ πληθύς, ἡ ἀσώματος Χριστέ τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου σου ταφῆς.

Ω ^{Πα} θαν ^{μα} των ^{ξε}νων ^ωπρα ^γμα ^{των} και ^{νων} ^{Πα} ^{κε} ο ^{πνο}ης ^{μοι}χο ^{ρη} ^γο ^{ος} ^α ^{πν}ς ^{φε} ^{ρε} ^{ται} ^{κη}

Πα δι
 δευ ο μενος χερσι τῷ Ἰωσηφ
 Πα
Και εν τα φω ε δυς και των κολπων Χριστε
 Πα κε
 των πα τρων ου δα μως α πε φοι τη σας του
 Πα δι
 το ξε νον και πα ρα δο ξον ο μου

Ἀληθῆς καὶ πόλου, καὶ τῆς γῆς Βασιλεὺς, εἰ καὶ τάφῳ σμικροτάτῳ συγκέκλεισαι, ἐπεγνώσθης πάσῃ κτίσει Ἰησοῦ.

Σοῦ τεθέντος τάφῳ, πλαστοουργέτα Χριστέ, τὰ τοῦ Ἄδου ἐσαλεύθη θεμέλια, καὶ μνημεῖα ἠνεώχθη τῶν βροτῶν.

Ὁ τὴν γῆν κατέχων, τῇ δρακί νεκρωθεὶς, σαρκικῶς ὑπὸ τῆς γῆς νῦν συνέχεται, τοὺς νεκροὺς λυτρῶν τῆς Ἄδου συνοχῆς.

Ἐκ φθορᾶς ἀνέβη, ἡ ζωὴ μου Σωτήρ, σοῦ θανόντος καὶ νεκροῖς προσφοιτήσαντος, καὶ συνθλάσαντος τοῦ Ἄδου τοὺς μοχλοὺς.

Ὡς φωτὸς λυχνία, νῦν ἡ σὰρξ τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ γῆν ὡς ὑπὸ μόδιον κρύπτεται, καὶ διώκει τὸν ἐν Ἄδῃ σκοτασμόν.

Πα
Νο ε ρων συν τρε χει στρατι ων η πλη θυς
 Πα κε
 Ἰ ω σηφ και Νι κο δη η μω συ στει λαι σε τον
 Πα δι
 α χω ρη τον εν μνη μα τι σμι κρω
 Πα
Νε κρω θεις βου λη σει και τε θεις υ πο γην
 Πα κε
 ζω ο βρου τα Ἰ η σ ο μ ε ζω ω σας νε
 Πα δι
 κρω θεν τα πα ρα βα σει με πι κρω

Ἦλλοιοῦτο πᾶσα, κτίσις πάθει τῷ σῶ· πάντα γὰρ σοι Λόγε συνέπασχον, συνοχέα σε γινώσκοντα παντός.

Τῆς ζωῆς τὴν πέτραν, ἐν κοιλίᾳ λαβὼν, Ἄδης ὁ παμφάγος ἐξήμεσεν, ἐξ αἰῶνος οὐς κατέπιε νεκρούς.

Εν και νω μνη μει ω κα τε τε θης Χρι στε
και την φυ σιν των βρο των α νε και νι σας α
να στας θε ο πρε πως εκ των νε κρων

Επι γης κα τηλθες ι να σω σης Α δαμ
και εν γη μη ευ ρη κωως του τον Δε σπο τα με
χρις Α δσ κα τε λη λυ θασζη των

Συγκλονεῖται φόβω, πᾶσα Λόγε ἡ γῆ, καὶ Φωσφόρος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, τοῦ μεγίστου γῆ κρυβέντος σου φωτός.

Ως βρο τος μεν θνησκεις εκσ ι ως Σω τηρ
ως θε ος δε τς θνη τς ε ξα νε στησας εκ
μνη μα των και βυ θου α μαρτι ων

Δα κρυ ρρο ους θρη νς ε πι σε η Α γνη
μη τρι κωω Ι η σσ ε πι ραι νου σα α
νε βο απωσκη δευ σω σε Υι ε

Ὡσπερ σίτου κόκκος, ὑποδὺς κόλπους γῆς, τὸν πολύχουν ἀποδέδωκας ἄσταχυν, ἀναστήσας τοὺς βροτοὺς τοὺς ἐξ Ἀδάμ.

Ὑπὸ γῆν ἐκρύβης, ὥσπερ ἥλιος νῦν, καὶ νυκτὶ τῇ τοῦ θανάτου κεκάλυψαι· ἀλλ' ἀνάτειλον φαιδρότερον Σωτήρ.

Ὡς ἡλίου δίσκον, ἢ σελήνη Σωτήρ, ἀποκρύπτει καὶ σὲ τάφος νῦν ἔκρυψεν, ἐκλιπόντα τῷ θανάτῳ σαρκικῶς.

Ἡ ζωὴ θανάτου, γευμαμένη Χριστός, ἐκ θανάτου τοὺς βροτοὺς ἠλευθέρωσε, καὶ τοῖς πᾶσι νῦν δωρεῖται τὴν ζωὴν.

Νε κρωθεν τα παλαι τον Α δαμ φθο νε ρως
ε πα να γεις προς ζω ηην τη νε κρω σει σθ νε
ος Σω τερ εν σα ρ κι φανεις Α δαμ
Νο ε ραι σε τα ξεις η πλω με νον νε κρον
κα θο ρωσαι δι η μας ε ξε πλητ τον το κα
λυ πτο μεναιταις πτε ρυ ξι Σω τηρ

Καθελών σε Λόγε, ἀπὸ ξύλου νεκρόν, ἐν μνημείῳ Ἰωσήφ νῦν κατέθετο· Ἄλλ' ἀνάστα σῶζων πάντας ὡς Θεός.

Τῶν Ἀγγέλων Σῶτερ, χαρμονὴ πεφυκῶς, νῦν καὶ λύπης τούτοις γέγονας αἴτιος, καθορώμενος σαρκὶ ἄπνους νεκρός.

Ὑψωθείς ἐν ξύλῳ, καὶ τοὺς ζῶντας βροτούς, συνυψοῖς· ὑπὸ τὴν γῆν δὲ γενόμενος, τοὺς κειμένους ὑπ' αὐτὴν ἐξανιστᾶς.

Ὡσπερ λέων Σῶτερ, ἀφυπνώσας σαρκί, ὡς τις σκύμνος ὁ νεκρὸς ἐξανίστασαι, ἀποθέμενος τὸ γῆρας τῆς σαρκός.

Την πλευ ραν ε νυ γης ο πλευ ραν ει λη φως
του Α δαμ εξ ης την Ε ευ αν δι ε πλασας και
ε ξε βλυσας κρω νης καθαρι κης

Ἐν κρυπτῷ μὲν πάλαι, θύεται ὁ Ἄμνός· σὺ δ' ὑπαίθριος τυθεὶς ἀνεξίκακε, πᾶσαν κτίσιν ἀπεκάθηρας Σωτήρ.

Τίς ἐξείποι τρόπον, φρικτὸν ὄντως καινόν; ὁ δεσπόζων γὰρ τῆς

κτίσεως σήμερον, πάθος δέχεται καὶ θνήσκει δι' ἡμᾶς.

Ὁ ζωῆς ταμίας, πῶς ὀράται νεκρός; ἐκπληττόμενοι οἱ Ἄγγελοι ἔκραζον· πῶς δ' ἐν μνήματι συγκλείεται Θεός;

Λογχονύκτου Σῶτερ, ἐκ πλευρᾶς σου ζωὴν, τῇ ζωῇ τῇ ἐκ ζωῆς ἐξωσάσῃ με, ἐπιστάζεις καὶ ζωοῖς με σὺν αὐτῇ.

Α ^{Πα} πλω θεις εν ξυ λω ^{u q} συ νη γα γβ βρο τας ^{u q}
^{Πα κε} την πλευ ραν σα δε νυ γεις την ζω ηρ ου τον ^{u q} πα
^{Πα δι} σιν α φεσινπη γα ζεις Ι η σου ^Δ

Ὁ εὐσχήμων Σῶτερ, σχηματίζει φρικτῶς, καὶ κηδεύει ὡς νεκρὸν εὐσχημόνως σε, καὶ θαμβεῖται σου τὸ σχῆμα τὸ φρικτόν.

Υ ^{Πα} πο γην βλ η σει ^{u q} κα τελ θων ως θνη τος ^{u q}
^{Πα κε} ε πα να γεις α πο γηης προς ου ρα νι α ^{u q} τας
^{Πα δι} ε κει θεν πεπτω κο τας Ι η σου ^Δ

Κἂν νεκρὸς ὠράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός, ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Κἂν νεκρὸς ὠράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός, νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας, τὸν ἐμὸν ἀπονεκρώσας νεκρωτὴν.

Ὡ χαρᾶς ἐκείνης! ὦ πολλῆς ἡδονῆς! ἧς περ τοὺς ἐν Ἄδῃ πεπλήρωκας, ἐν πυθμέσι φῶς ἀστράψας ζοφεροῖς.

Π ^{Πα} ρο σκυ νω το πα θος ^{u q} α νυ μνω την Τα φην ^{u q}
^{Πα κε} με γα λυ νω σα το κρα α τος Φι λαν θρω πε ^{u q} δι
^{Πα δι} ων λε λυμαιπα θων φθοροποι ων ^Δ

Κατὰ σοῦ ῥομφαία, ἐστιλβοῦτο Χριστέ, καὶ ῥομφαία ἰσχυροῦ μὲν ἀμβλύνεται, καὶ ῥομφαία δὲ τροποῦται τῆς Ἑδέμ.

Ἡ Ἀμνάς τὸν Ἄρνα, βλέπουσα ἐν σφαγῇ, ταῖς ἀκίσι βαλλομένη ἠλάλαζε, συγκινοῦσα καὶ τὸ ποίμνιον βοᾶν.

Κὰν ἐνθάπτη τάφῳ, κὰν εἰς Ἄδου μολῆς, ἀλλὰ Σῶτερ καὶ τοὺς τάφους ἐκένωσας, καὶ τὸν Ἄδην ἀπεγύμνωσας Χριστέ.

Ε ^{Πα}κου [ⓧ]σι [ⓧ]ως [ⓧ]Σω [ⓧ]τερ [ⓧ]κα [ⓧ]τελ [ⓧ]θων [ⓧ]υ [ⓧ]πο [ⓧ]γην [ⓧ]
^{Πα κε}νε [ⓧ]κρω [ⓧ]θεν [ⓧ]τας [ⓧ]τς [ⓧ]βρο [ⓧ]τς [ⓧ]α [ⓧ]νε [ⓧ]ζω [ⓧ]ω [ⓧ]σας [ⓧ]και [ⓧ]
^{Πα δι}α [ⓧ]νη [ⓧ]γα [ⓧ]γες [ⓧ]εν [ⓧ]δο [ⓧ]ξη [ⓧ]πα [ⓧ]τρι [ⓧ]κη [ⓧ]

Τῆς Τριάδος ὁ εἷς, ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς, ἐπονείδιστον ὑπέμεινε θάνατον· φρίττει ἥλιος καὶ τρέμει δὲ ἡ γῆ.

Ὡς πικρᾶς ἐκ κρήνης, τῆς Ἰούδα φυλῆς, οἱ ἀπόγονοι ἐν λάκκῳ κατέθεντο, τὸν τροφέα μανναδότην Ἰησοῦν.

Ὁ Κριτῆς ὡς κριτός, πρὸ Πιλάτου κριτοῦ, καὶ παρίστατο καὶ θάνατον ἄδικον, κατεκρίθη διὰ ξύλου σταυρικοῦ.

Ἀλαζῶν Ἰσραὴλ, μαιφόνε λαέ, τί παθὼν τὸν Βαραββᾶν ἠλευθέρωσας, τὸν Σωτῆρα δὲ παρέδωκας Σταυρῷ;

Ο ^{Πα}χει [ⓧ]ρι [ⓧ]σϛ [ⓧ]πλα [ⓧ]σας [ⓧ]τον [ⓧ]Α [ⓧ]δα [ⓧ]μ [ⓧ]εκ [ⓧ]της [ⓧ]γης [ⓧ]
^{Πα κε}δι [ⓧ]αυ [ⓧ]τον [ⓧ]τη [ⓧ]φυ [ⓧ]σει [ⓧ]γε [ⓧ]ε [ⓧ]γο [ⓧ]νας [ⓧ]αν [ⓧ]θρω [ⓧ]πος [ⓧ]και [ⓧ]
^{Πα δι}ε [ⓧ]σταυ [ⓧ]ρω [ⓧ]σαι [ⓧ]βϛ [ⓧ]λη [ⓧ]μα [ⓧ]τι [ⓧ]τω [ⓧ]σω [ⓧ]

Ὑπακούσας Λόγε, τῷ ἰδίῳ Πατρί, μέχρις Ἄδου τοῦ δεινοῦ καταβέβηκας, καὶ ἀνέστησας τὸ γένος τῶν βροτῶν.

Ο ^{Πα}ι [ⓧ]μοι [ⓧ]φως [ⓧ]τϛ [ⓧ]κο [ⓧ]σμη [ⓧ]οι [ⓧ]μοι [ⓧ]φως [ⓧ]το [ⓧ]ε [ⓧ]μον [ⓧ]
^{Πα κε}Ι [ⓧ]η [ⓧ]σϛ [ⓧ]μη [ⓧ]πο [ⓧ]θει [ⓧ]νο [ⓧ]ο [ⓧ]τα [ⓧ]τε [ⓧ]ε [ⓧ]κρα [ⓧ]ζεν [ⓧ]η [ⓧ]
^{Πα δι}Πα [ⓧ]ρ [ⓧ]θε [ⓧ]νος [ⓧ]θη [ⓧ]νω [ⓧ]δϛ [ⓧ]σα [ⓧ]γο [ⓧ]ε [ⓧ]ρως [ⓧ]

Φθονουργέ, φονουργέ καὶ ἀλάστορ λαέ, κὰν σινδόνας καὶ αὐτὸ

τὸ σουδάριον, αἰσχύνθητι ἀναστάντος τοῦ Χριστοῦ.

Δεῦρο δὴ μιარέ, φονευτὰ μαθητά, καὶ τὸν τρόπον τῆς κακίας σου δεῖξόν μοι, δι' ὃν γέγονας προδότης τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς φιλάνθρωπός τις, ὑποκρίνη μωρέ, καὶ τυφλὲ πανωλεθρότατε ἄσπονδε, ὃ τὸ μύρον πεπρακώς διὰ τιμῆς.

Οὐρανίου μύρου, ποίαν ἔσχες τιμὴν; τοῦ τιμίου τί ἐδέξω ἀντάξιον; λύσσαν εὔρες καταρώτατε Σατάν.

Εἰ φιλόπτωχος εἶ, καὶ τὸ μύρον λυπῆ, κενουμένου εἰς ψυχῆς ἱλαστήριον, πῶς χρυσῶ ἀπεμπολεῖς τὸν Φωταυγῆ;

Ω ^{Πα} Θε ε και Λο γε ^{u q} ω χα ρα η ε μη ^{u q}
^{Πα κε} πωσ ε νεγ κω σθ τα φη ην την τρι η με ρον ^{u q} νυν
^{Πα δι} σπα ρατ τομαι τα σπλαγ χνα μητρι κωσ ^Δ
Τ ^{Πα} ις μοι δω σει υ δωρ ^{u q} και δα κρυ ων πη γας ^{u q}
^{Πα κε} η Θε ο νυμφος Παρ θε ε νος ε κραυ γα ζεν ^{u q} ι
^{Πα δι} να κλαυσω τον γλυ κυν μθ Ι η σθν ^Δ

Ὡ βουνοὶ καὶ νάπαι, καὶ ἀνθρώπων πληθὺς, κλαύσατε καὶ πάντα θρηγήσατε, σὺν ἐμοὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητρὶ.

Π ^{Πα} ο τε ι δω Σω τερ ^{u q} σε το α χρο νον φως ^{u q}
^{Πα κε} την χα ραν και η δο νη ην της καρ δι ας μθ ^{u q} η
^{Πα δι} Παρ θε νος α νε βο α γο ε ρως ^Δ

Κὰν ὡς πέτρα Σῶτερ, ἡ ἀκρότομος σύ, κατεδέξω τὴν τομὴν, ἀλλ' ἐπήγασας, ζῶν τὸ ρεῖθρον ὡς πηγὴ ὢν τῆς ζωῆς.

Ὡς ἐκ κρήνης μιᾶς, τὸν διπλοῦν ποταμόν, τῆς πλευρᾶς σου προχεοῦσης ἀρδόμενοι, τὴν ἀθάνατον καρπούμεθα ζωὴν.

Πα **Η** ε λων ω φθης Λο γε εν τω τα φω νε κρος
Πα κε
 αλ λα ζης και τς βρο τς ως προ ει ρη κας α
Πα δι
 να στα σει σς Σω τηρ μ ε γε ρεις

Τριαδικόν.

Χ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Πα **Α** νυ μν μεν Λο γε σε τον παν των Θε ον

Πα κε
 συν Πα τρι και τω Α γι ι ω σου Πνευ μα τι και

Πα δι
 δο ξα ζο μεν την θει αν σς Τα φην

Χ Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Πα **Μ** α κα ρι ζο μεν σε Θε ο το κε α γνη

Πα κε
 και τι μω μεν την Τα φην την τρι η με ρον του

Πα δι
 Υι ου σς και Θε ου η μων πι στως

Και πάλιν τὸ ἀ τροπάριον.

Πα **Η** ζω η εν τα φω κα τε τε θης Χρι στε

^{Πα κε}
 και Α γγελων στρα ται αι ε ξε πλητ τον το ^πσυγ
^{Πα δι}
 κα τα βα σιν δο ξα ζσ σαιτην ση η η η η η η
 η ην ^π

Τὸ αὐτὸ ἀργῶς.

^{Πα}
Η ζω η η η η η ε εν τα α α α
 φω ω ω ω ω κα τε ε τε ε ε ε ε θης Χρι
 στε ε ε ε ^{Πα κε} και Α γγε ε λων στρα τι ι αι
 αι αι ε ε ξε πλη ητ το ο ο ον το ^{Πα δι} συ γκα α
 τα α α βα α α σιν δο ξα α ζσ σαι αι
^{Πα}
 αι αι τη η ην Ση η η η η η η ην ^π

Συναπτή μικρά και ἐκφώνησις:

Ὅτι ἡλόγηταί σου τὸ ὄνομα, και δεδόξασται σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός, και τοῦ Υἱοῦ, και τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν και ἀεί, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Και θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς ἀρχομένης τῆς β' στάσεως.

Στάσις Β'.

Ἦχος ^π Πα φ

^{Πα δι}
Α ξι ον ε στι ^{Πα} με γα λυ νειν σε τον Ζω ο
^{Πα κε}
 δο ο την τον εν τω Σταυ ρω τας χει ει ρας εκ
^{Πα δι}
 τει ναν τα και συν τρι ψαντα το κρα τος τσ εχ θρα ^π

Α ξι ον ε στι με γα λυ νειν σε τον παν των
 Κτι ι στην τοις σοις γαρ πα θη η μα σιν ε χο
 μεν την α πα θειαν ρυ σθεν τες εκφθο ρας
Ε φρι ξεν η γη και ο η λι ος Σω τερ ε
 κρου υ βη σ ε τ ε α νε σπε ε ρ ε φε γ γ ε ς Χρι στε
 εν τω τα φωδυντος νυν σω μα τι κως

Ὑπνωσας Χριστέ, τὸν φυσίζων ὕπνον ἐν τάφῳ, καὶ βαρέος ὕπνου ἐξήγειρας, τοῦ τῆς ἀμαρτίας τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.

Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνων ἔτεκόν σε Τέκνον, πόνους δὲ νῦν φέρω τῷ πάθει σου, ἀφορήτους ἀνεβρόα ἢ Σεμνή.

Α νω σε Σω τηρ α χω ρι στως τω Πα τρι συν
 ο ον τα κα τω δε νε κρο ον η πλω με νον
 γη κα θο ρων ταφριττει νυν τα Σε ρα φιμ
Ρ η γ νυ ται να ου κα τα πε τα σμα τη ση σταν
 ρω ω σει κρου πτ ε σι φω στη η ρες Χρι στε το
 φως σου κρου βεν τος τ ε Η λι ου υ πο γην
Γ ης ο κα τα ρ χας μο νω νευ μα τι πη ξας τον
 γυ υ ρον α πνε ς ως βρο το ος κα θυ πε δυ

γην ^{Πα δι} τω θε ^α μα τι δε ^{φρι} ξον ου ρα ^{νε}

Ἔδυσ ὑπὸ γῆν, ὁ τὸν ἄνθρωπον χειρί σου πλάσας, ἴν' ἐξαναστήσης τοῦ πτώματος, τῶν βροτῶν τὰ στίφη πανσθενεστάτῳ κράτει.

Η ^{Πα δι} ρη νον ι ε ρον ^{Πα} δευ τε ^α σω μεν ^{Χρι} στω ^{θα}

νο ^{ον} τι ^{ως} αι ^{Μυ} ρο ^{φο} ο ροι ^{γυ} ναι ^{κες}

πριν ^{Πα δι} ιν ^α κῶ σω μεντο ^{Χαι} ρε ^{συναυ} ταις

Μ ^{Πα δι} υ ρον ^α λη ^{θως} συ ^α κε ^{νω} τον ^υ παρ ^{χεις}

λο ^ο γε ^ο θεν ^{σοι} και ^{μυ} υ ρα ^{προ} σε ^{φε}

ρον ^{Μυ} ρο ^{φο} ροισυ ^{τω} ζων ^{τι} ως ^{νε} κρω

Ἄδου μὲν ταφεῖς, τὰ βασίλεια Χριστὲ συντριβείς, θάνατον θανάτῳ δὲ θανατοῖς, καὶ φθορᾶς λυτροῦσαι τοὺς γηγενεῖς.

Ῥεῖθρα τῆς ζωῆς, ἡ προχέουσα Θεοῦ σοφία, τάφον ὑπεισδύσα ζωοποιεῖ, τοὺς ἐν τοῖς ἀδύτοις Ἄδου μυχοῖς.

Ἴνα τὴν βροτῶν, καινουργήσω συντριβεῖσαν φύσιν, πέπληγμαί θανάτῳ θέλων σαρκί. Μῆτερ οὖν μὴ κόπτου τοῖς ὀδυρμοῖς.

Ἔδυσ ὑπὸ γῆν, ὁ φωσφόρος τῆς δικαιοσύνης, καὶ νεκροὺς ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἐξήγειρας, ἐκδιώξας ἅπαν τὸ ἐν τῷ Ἄδῃ σκότος.

Κόκκος διφυῆς, ὁ φυσίζωος ἐν γῆς λαγόσι, σπείρεται σὺν δάκρυσι σήμερον, ἀλλ' ἀναβλαστήσας κόσμον χαροποιήσει.

Ε ^{Πα δι} πτη ξεν ^Α δαμ ^{Θε} ου ^{βαι} νον ^{τος} εν ^{Πα} ρα

δει ^{ει} σω ^{χαι} ρει ^{δε} προς ^Α α ^{δην} φοι ^{τη} σαν

Πα δι
τος πε πτω κως πο τε και νυν ε ξε γε ρθεις

Σπένδει σοι χοάς, ἢ τεκοῦσά σε Χριστέ δακρύων, σαρκικῶς κατατεθέντι ἐν μνήματι, ἐκβοῶσα· Τέκνον ἀνάστα ὡς προέφης.

Πα δι
Τ α φω Ι ω σηφ
Πα
ευ λα βως σε τω και νω συγ
Πα κε
κρυ υ πτων υ μνης ε ξο δι ι ρς θε ο πρε πεις
Πα δι
με τα θρη νων α να μελ πει σοι Σω τηρ

Ἦλοις σε Σταυρῶ, πεπαρμένον ἢ σὴ Μήτηρ Λόγε, βλέψασα τοῖς ἡλοις λύπης πικρᾶς, βέβληται καὶ βέλεσι τὴν ψυχὴν.

Σὲ τὸν τοῦ παντός, γλυκασμὸν ἢ Μήτηρ καθορῶσα, πόμα ποτιζόμενον τὸ πικρόν, βρέχει δάκρυσι τὰς ὄψεις γοερῶς.

Τέτρωμαι δεινῶς, καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα Λόγε, βλέπουσα σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, ἢ Παρθένος ἀνεβρόα ἐν κλαυθμῶ.

Πα δι
Ο μ μα το γλυ κυ και τα χει λη σθ πω σ μω
Πα κε
Λο ο γε πω σ νε κρο πρε πω ω σ δε κη δευ σω
Πα δι
σε με τα φρι κης α νε βο α Ι ω σηφ

Ὑμνους Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους, ἄδουσι Χριστῶ νεκρωθέντι νῦν· σὺν αὐτοῖς δὲ μελωδεῖ τὰ Σεραφίμ.

Δύνεις ὑπὸ γῆν, Σῶτερ Ἦλιε δικαιοσύνης· ὅθεν ἢ τεκοῦσα Σελήνη σε, ταῖς λύπαις ἐκλείπει, σῆς θεᾶς στερουμένη.

Ἐφριξεν ὄρῶν, Σῶτερ Ἄδης σε τὸν ζωοδότην, πλοῦτον τὸν ἐκείνου σκυλεύοντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανιστῶντα.

Πα δι
Η λι ο σ φαι δρον
Πα
απ α στρα πτει με τα νυ κτα
Πα κε
Λο ο γε και συ δα να στας ε ξα στρα ψει ας

Πα δι
με τα θα να τον φαι δρωσ ως εκ πα στου

Γ Πα δι Πα
η σε πλα στρω γε υ πο κολ πης δε ξα με νη

Πα κε
τρο ο μω συ σχε θει σα Σω ω τερ τι νασ σε

Πα δι
ται α φυ πνι σα σα νε κρης τω τι να γ μω

Μ Πα δι Πα
υ ροις σε Χρι στε ο Νι κο δη μοσ και ο Ευ

Πα κε
σχη η μων νυν και νο πρε πω ως πε ρι στει λαν

Πα δι
τες α νε βο ων φρι ξον α πα σα η γη

Ἔδυσ Φωτουργέ, καὶ συνέδυσοι τὸ φῶς ἡλίου· τρόμω δὲ ἡ κτίσις συνέχεται, πάντων σε κηρύττουσα Ποιητήν.

Λίθος λαξευτός, τὸν ἀκρόγωνον καλύπτει λίθον· ἄνθρωπος θνητὸς δ' ὡς θνητὸν Θεόν, κρύπτει νῦν τῷ τάφῳ· φρίξον ἡ γῆ!

Ἴδε μαθητήν, ὃν ἠγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, τέκνον καὶ φθογγὴν δὸς γλυκύτατον, ἀνεβόα θρηνηδοῦσα ἡ Ἄγνη.

Σ Πα δι Πα
υ ως ων ζω ης χο ρη γος Λο γε τους Ι ου

Πα κε
δαι αι ους εν Σταυ ρω τα θει εις ουκ ε νε κρω

Πα δι
σας αλλ α νε στησας και του των τς νε κρης

Κ Πα δι Πα
αλ λος Λο γε πριν ου δε ει δος εν τω πα σχειν

Πα κε
ε ε σχες αλλ ε ξα να στα ας υ περ ε λαμ

ψας καλ λω πι σαστςβρο τς θει αιςαυ γαις

Εδυσ τη σαρκι ο α νε σπε ρος εις γην φω

σφο ο ρος και μη φε ρων βλε πειν ο η λι ος

ε σκο τι σθημεσημ βρι ας εν ακ μη

Ηλι ος ο μη και σε λη νη σκο τι σθεν τες

Σω ω τερ δσ λς ευ νο ς εν τας ει κο νι

ζον οι με λαι νασαμφι εν νυνταιστο λας

Οἶδέ σε Θεόν, Ἑκατόνταρχος κἄν ἐνεκρώθης· πῶς σε οὖν Θεέ μου φαύσω χερσί; φρίττω ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

Ὑπνωσεν Ἀδάμ, ἀλλὰ θάνατον πλευρᾶς ἐξάγει· σὺ δὲ νῦν ὑπνώσας Λόγε Θεοῦ, βρύεις ἐκ πλευρᾶς σου κόσμῳ ζωὴν.

Υπνω σας μι κρον και ε ζω ω σας τς τε θνε

ω ω τας και ε ξα να στα ας ε ξα νε στη

σας τς υ πνωσαςεξ αι ω νος α γα θε

Ἦρθης ἀπὸ γῆς, ἀλλ' ἀνέβλυσας τῆς σωτηρίας, τὸν οἶνον ζωῆρῦτε ἄμπελε· δοξάζω τὸ Πάθος καὶ τὸν Σταυρόν.

Πῶς οἱ νοεροί, Ταγματάρχαι σε Σωτῆρ ὀρώντες, γυμνὸν ἡμαγμένον κατάκριτον, ἔφερον τὴν τόλμαν τῶν σταυρωτῶν;

Ἀραβιανόν, σκολιώτατον γένος Ἑβραίων, ἔγνωσ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ· διὰ τί κατέκρινας τὸν Χριστόν;

Χλαῖναν ἐμπαιγμοῦ, τὸν Κοσμῆτορα πάντων ἐνδύεις, ὃς τὸν οὐρανὸν κατηστέρωσε, καὶ τὴν γῆν ἐκόσμησε θαυμαστῶς.

Ω ^{Πα δι} σ ^{Πα} περ πε λε καν ^{Πα} τε τρω με νος την πλευ ραν σου
 Λο ο γε ^{Πα κε} σης θα νον τας παι αι δας ε ζω ω
 σας ^{Πα δι} ε πι στα ξας ζω τι κης αυ τοις κρο νης

Η ^{Πα δι} λι ος το πριν ^{Πα} Ι η σης τας αλ λο φυ λας
 κο ο πτων ^{Πα κε} ε στη σεν αυ το ος δε α πε κρου
 ψας ^{Πα δι} κα τα βα λλων τον τσ σκο τας αρ χη γον

Κ ^{Πα δι} ολ πων πα τρι κων ^{Πα} α νεκ φοι τη τος μει νας Οι
 κτι ιρ μον ^{Πα κε} και βρο τος γε νε ε σθαι ευ δο κη
 σας ^{Πα δι} και εις Α δην κα τα βε βη κας Χρι στε

Η ^{Πα δι} ρ θη σταυ ρω θεις ^{Πα} ο εν υ दा σι την γην κρε
 μα α σας ^{Πα κε} α πνης δ' εν αυ τη η ου τος θα πτε
 ται ^{Πα δι} ο μη φε ρσ σα ε σει ε το δει νως

Οἱμοι ὦ Υἱέ! ἡ Ἀπείρανδρος θρηνεῖ καὶ λέγει· ὄν ὡς Βασιλέα γὰρ ἤλιπον, κατάκριτον νῦν βλέπω ἐν Σταυρῷ.

Ταῦτα Γαβριήλ, μοὶ ἀπήγγειλεν ὅτε κατέπτη, ὃς τὴν βασιλείαν αἰώνιον, ἔφη εἶναι τοῦ Υἱοῦ μου Ἰησοῦ.

Φεῦ! τοῦ Συμεῶν, ἐκτετέλεσται ἡ προφητεία· ἡ γὰρ σὴ ρομφαία διέδραμε, τὴν καρδίαν τὴν ἐμὴν Ἐμμανουήλ.

Κὰν τοὺς ἐκ νεκρῶν, ἐπαισχύνθητε ὦ Ἰουδαῖοι, οὓς ὁ ζωοδότης

ἀνέστησεν, ὃν ὑμεῖς ἐκτείνατε φθονερῶς.

Ε ^{Πα δι} φρι ξεν ι δων ^{Πα} το α ο ρα τον φως σε Χρι
^{Πα κε} στε ε μου μνη μα τι κρυ πτο ο με νον α πνδν
^{Πα δι} τε και ε σκο τα σεν ο η λι ος το φως

Ε ^{Πα δι} κλαι ε πι κρωσ η πα να μω μος Μη τηρ σα
^{Πα κε} Λο ο γε ο τε εν τω τα α φω ε ω ρα
^{Πα δι} κε σε τον α φρασ τον και α να ρχον Θε ον

Ν ^{Πα δι} ε κρωσιν την σην η πα να φθο ρος Χρι στε σου
^{Πα κε} Μη η τηρ βλε πσ σα πι κρω ως σοι ε φθε γγε
^{Πα δι} το μη βρα δυ νης η ζω η εν τοις νε κροις

Α ^{Πα δι} δης ο δει νος συ νε τρο μα ξεν ο τε σε
^{Πα κε} ει ει δεν Η λι ε της δο ο ξης α θα να
^{Πα δι} τε και ε δι δα τας δε σμι ρς εν σπσ δη

Μέγα καὶ φρικτόν, Σῶτερ θέαμα νῦν καθορᾶται! ὁ ζωῆς γὰρ θέλων παραίτιος, θάνατον ὑπέστη ζωῶσαι θέλων πάντας.

Νύττη τὴν πλευράν, καὶ ἠλοῦσαι Δέσποτα τὰς χεῖρας, πληγὴν ἐκ πλευρᾶς σου ἰώμενος, καὶ τὴν ἀκρασίαν χειρῶν τῶν Προπατόρων.

Πρὶν τὸν τῆς Ῥαχὴλ, υἱὸν ἔκλαυσεν ἅπας κατ' οἶκον· νῦν τὸν τῆς Παρθένου ἐκόψατο, μαθητῶν χορεία σὺν τῇ Μητροί.

Ῥάπισμα χειρῶν, Χριστοῦ δέδωκαν ἐν σιαγόνι, τοῦ χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντος, καὶ τὰς μύλας θλάσαντος τοῦ θηρός.

Υ^{Πα δι} μνοις σου Χρι^{Πα} στε^Δ νυν την Σταυρω σιν και την τα
φη ην τε^{Πα κε} α παν τες πι στοι οι εκ θει α ζο
μεν^{Πα δι} οι θα να τσ λυτρω θεν τες ση τα φη^Δ

Τριαδικόν.

Χ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι^{Πα δι}

Α ναρχε Θε ε^{Πα} συν α ι δι ε Λο γε και

Πνε ευ μα^{Πα κε} σκηπρα των α να ακτων κρα ται ω

σον^{Πα δι} κα τα πο λε μι ι ων ως α γα θος^Δ

Χ Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ωνων α μην^{Πα δι}

Τ ε ξα σα ζω ην^{Πα} πα να μω μη τε α γνη Παρ

θε ε νε^{Πα κε} παυσον Εκ κλη σι ι ας τα σκαν δα λα^{Πα δι}

και βρα βευσον ει ρη η νην ως α γα θη^Δ

αι αι υ υ υ μνον τη η η τα φη η η η σου προ

σφερσσι ι ι Χρι στε μ

Κ α α α θε λω ω ω ν τ ξ υ υ υ υ λ ξ ξ

ξ ξ ο ο ο Α ρι ι ι μα θαι αι αι αι ος εν

τα φω σε ε κη δευ ει

Μ υ υ υ ρο φο ο ο ροι η η η η λ θο ο

ο ο ο ν μ υ υ ρα σοι οι οι Χρι στε ε ε ε μ

κο μι ζ σαι αι αι προ φρο νως

Δ ε ε ευ ρο πα α α σα κτι ι ι ι σι ι ι

ι ις υ υ υ μ νς ε ε ε ξο δι ι ι ι ους προ

σοισω με ε εν τω Κτι στη

Ω ω ως νε κρο ο ο ν τον ζω ω ω ω ν τα α

α α συν Μυ υ υ ρο φο ο ο ροις πα α α αν τες

μυ ρι σω με ε εν εμ φρο νως

Ἰωσήφ τρισμάκαρ, κήδευσον τὸ σῶμα, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου.

Ο υς ε ε ε θρε ψε ε εν το μα α α αν

να α α α ε κι ι ι νη σα α αν την πτε ε

ε ερ ναν κα τα τϑ Ε ε ευ ερ γε τϑ

Ο^{Γα} υς ε ε ε θρε ψε ε εν το μα α α αν

να α α α φε ρϑ ϑ ϑ σι τω ω ω Σω τη η

η η ρι χο λην α μα α α και ο ξος

Ω^{Γα} τη η ης πα ρα α α φρο συ υ υ υ

νη η η ης και τη η ης Χρι στο ο ο κτο νι ι

ι ι ας της των προ φη η η το κτο νων

Ω^{Γα} ς α α α φρων υ υ υ πη ρε ε ε ε

τη η η ης προ δε ε ε δω κε ε εν ο μυ υ

υ υ στης την α βυ σσο ο ον σο φι ας

Τ^{Γα} ον Ρυ υ υ στην ο ο ο πω λη η η η

σα α α ας αιχ μα α α λω το ο ος κα τε ε

ε ε στη ο δο λι ο ο ος Ι ου δας

Κατὰ τὸν Σολομῶντα, βόθρος βαθὺς τὸ στόμα, Ἑβραίων παρανόμων.

Ἑβραίων παρανόμων, ἐν σχολιαῖς πορείαις, τρίβολοι καὶ παγίδες.

Ι^{Γα} ι ι ω ση η ηφ κη δε ε ε ευ ει ει ει
 ει ει συ υ υν τω Νι ι ι κο δη η η η μω νε
 κροπρε πω ω ως τον Κτι στην

Ζωοδότα Σῶτερ, δόξα σου τῷ κράτει, τὸν Ἄδην καθελόντι.

Υ^{Γα} υ υ πτι ο ο ον ο ρω ω ω σα α α
 α η Πα α α να γνο ο ος σε Λο ο ο ο γε
 μη τροπρε πω ω ως ε θρη νει

Ω^{Γα} ω ω γλυ κυ υ υ μου ε ε ε ε α α α
 αρ γλυ κυ υ υ τα το ο ον μϛ Τε ε ε ε κνον
 που ε δυ σου ου ου το καλ λος

Θρῆνον συνεκίνει, ἡ πάναγνός σου Μήτηρ, σοῦ Λόγε νεκρωθέντος.

Γύναια σὺν μύροις, ἤκουσι μυρίσαι, Χριστὸν τὸ θεῖον μύρον.

Θάνατον θανάτῳ, σὺ θανατοῖς Θεέ μου, θεία σου δυναστεία.

Πεπλάνηται ὁ πλάνος, ὁ πλανηθεὶς λυτροῦται, σοφία σῆ Θεέ μου.

Πρὸς τὸν πυθμένα Ἄδου, κατήχθη ὁ προδότης, διαφθορᾶς εἰς φρέαρ.

Τρίβολοι καὶ παγίδες, ὁδοὶ τοῦ τρισαθλίου, παράφρονος Ἰούδα.

Συναπολοῦνται πάντες, οἱ σταυρωταί σου Λόγε, Υἱὲ Θεοῦ παντάναξ.

Διαφθορᾶς εἰς φρέαρ, συναπολοῦνται πάντες, οἱ ἄνδρες τῶν αἱμάτων.

Υ^{Γα} ι ε ε ε Θε ϝ ϝ ϝ παν τα α α α

να α α αξ Θε ε ε ε μϑ πλα α αστρο γε ε
ε ε μϑ πως παθος κα α α τε δε ξω

Ἡ δάμαλις τὸν μόσχον, ἐν ξύλῳ κρεμασθέντα, ἠλάλαζεν ὀρώσα.
Σῶμα τὸ ζωηφόρον, ὃ Ἰωσήφ κηδεύει, μετὰ τοῦ Νικοδήμου.

Α Γα
νε ε ε κρα ζε ε εν η κο ο ο ο
ρη η η η θερ μω ω ως δα κρου υ υ ρρο ς ς
ς ς σα τα σπλαγχνα κε ε ε του με νη

Ω Γα
φω ω ως των ο ο ο φθαλ μω ω ω ω
μϑ ς ς ς γλυ κυ υ υ τα το ο ον μϑ Τε ε
ε ε κνον πως ταφω νυ υ υν κα λυ πτη

Τ Γα
ο ο ον Α δα α αμ και Ε ε ε ευ α α α
αν ε λε ε ευ θε ρω ω ω σαι Μη η η η τερ
μη θρηνει τα α αυ τα πα σχω

Δ Γα
ο ξα α α ζω σϑ ς ς Γι ε ε ε ε
μϑ ς ς ς την α α ακραν ε ε ευ σπλαγ
χνι ι ι ι αν ης χαριν τα α αυ τα πα σχεις

Ο^{Γα} ο ο ξος ε ε ε πο τι ι ι ι σθη η η

η ης και αι αι χο λη η ην Οι κτι ι ι ι ρ μον²² την

παλαι λυ υ υ ων γευ σιν²²

Ι^{Γα} κρι ι ι ω προ ο ο σε πα α α α γη η

η ης ο πα α α λαι το ο ον λα ο ο ο ον σου²²

στυ λωνε φε ε ε λης σκε πων²²

Α^{Γα} ι μυ υ υ ρο φο ο ο ροι Σω ω ω ω

τε ε ε ε ρ τω τα α α φω προ ο ο σελ θ ς

ς ς σαι²² προ σε φε ρο ο ον σοι μυ ρα²²

Α^{Γα} να α α στη θι ι ι Οι κτι ι ι ι ρ

μο ο ο ον η μα α ας εκ τω ω ων βα ρα α

α α θρων²² ε ξα νι στω ω ων του Α δου²²

Α^{Γα} να α α στα Ζω ω ω ο δο ο ο ο

τα α α α η σε ε ε τε κ ς ς ς σα Μη η

η η τηρ²² δα κρυ ρο ς ς ς σα λε γει²²

Σπεῦσον ἔξαναστῆναι, τὴν λύπην λύων Λόγε, τῆς σὲ ἀγνώως τεκούσης.

Ο ^{Γα}
υ ρα α α νι αι αι αι Δυ να α α α
μει ει ει εις ε ξε ε ε στη σα α αν τω φο ο
ο ο βω ²² νε κρονσε κα α α θο ρω σαι ²²

Τ ^{Γα}
οις πο ο ο θω τε ε ε και φο ο ο ο
βω ω ω ω τα πα α α θη σθ ς ς τι μω ω
ω ω σι ²² δι δσ πταισμα α α των λυ σιν ²²

ᾠ φρικτὸν καὶ ξένον, θέαμα Θεοῦ Λόγε! πῶς γῆ σε συγκαλύπτει;
Φέρων πάλαι φεύγει, Σῶτερ Ἰωσήφ σε, καὶ νῦν σε ἄλλος θάπτει.
Κλαίει καὶ θρηγεῖ σε, ἡ πάναγνός σου Μήτηρ, Σωτήρ μου νεκρωθέντα.

Φ ^{Γα}
ρι ι ιτ τσ ι ι ν ο ι νο ο ο ο ε ε ε
ες την ξε ε ε νην και αι αι φρι κτη η η ην σου ²²
Τα φηντσ πα α αν των Κτι στου ²²

Ε ^{Γα}
ε ερ ρα να α αν τον τα α α α φο ο ο
ον αι Μυ υ υ ρο φο ο ο ροι μυ υ υ υ ρα ²²
λι ανπω ι ι ι ελ θου σαι ²² (τρὶς)

Ε^{Γα} ι ρη η η νην Ε ε εκ κλη σι ι ι ι
 α α α α λα ω ω ω σσ ω ω τη ρι ι
 ι ι αν δω ρη σαι ση η η Ε γερ σει

Τριαδικόν.

Χ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Ω^{Γα} ω ω Τρι α α ας Θε ε ε ε ε μδ ς ς
 ς Πα τη η ηρ Υι ο ο ος και Πνε ε ε ευ μα
 ε λε η σο ο ον τον κοσ μον

Χ Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Ι δει ει ει ν την τς ς ς Υι ς ς ς ς σς ς ς
 ς Α να α α στα σι ι ν Παρ θε ε ε ε νε
 α ξι ω σο ο ον σς δς λς

Και πάλιν τὸ ἀ τροπάριον.

Α^{Γα} ι αι αι γε νε ε ε αι πα α α α σαι αι αι

 αι αι υ υ υ μνον τη η η τα φη η η η σου προ

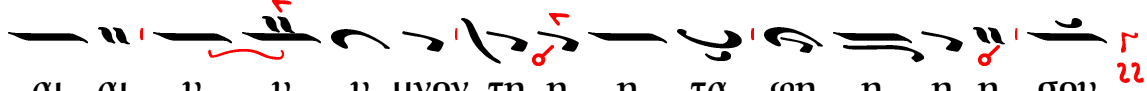

 σφε ρσ σι ι ι Χρι στε μδ ς ς ς ς

Τὸ αὐτὸ ἀργῶς.

A ^{Γα}

 ι αι αι γε νε ε ε αι πα α α α σαι αι

 αι αι υ υ υ μνον τη η η τα φη η η η σου

 προ σφε ε ρου σι ι ι ι ι ι Χρι στε ε ε

 μδ ς ς ς ς